

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku M. R.

przy uczestnictwie S. R., M. R. i M. S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 stycznia 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w J.

z dnia 10 listopada 2009 r., sygn. akt II Cz (...),

uchyła zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy w J. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy M. R. na postanowienie tego Sądu z dnia 3 września 2009 r. z tego względu, że wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 150 tys. zł, a sprawa dotyczyła zniesienia współwłasności nieruchomości. W zażaleniu wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 519¹ § 4 k.p.c. oraz art. 25 § 2 k.p.c. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rację ma Sąd Okręgowy gdy podkreśla, że co do zasady wartość przedmiotu sporu ulega stabilizacji i w przypadku sporów o zniesienie współwłasności rzeczy może ulec zmianie tylko w razie ustalenia jej wartości przez sąd w innej wysokości niż początkowo przyjął wnioskodawca. Jeżeli jednak, tak jak w rozpoznawanej sprawie, wnioskodawca uzyskał informację o rzeczywistej wartości nieruchomości dopiero w trakcie postępowania zakończonego wydaniem postanowienia, od którego wnosi skargę kasacyjną, to nie ma przeszkód, aby Sąd uwzględnił, podaną w skardze wartość nieruchomości. Jeżeli bowiem wartość ta została ustalona przez biegłego, a wcześniej wnioskodawca o niej nie wiedział, powoływanie się w takiej sytuacji na zasadę stabilizacji wartości przedmiotu sporu, nie znajduje uzasadnienia. Wspomniana zasada ma na celu zapobieganie bezpodstawnym zmianom przedmiotu zaskarżenia, zazwyczaj w celu uzyskania dostępu do środków zaskarżenia. Skoro w rozpoznawanej sprawie wartość nieruchomości nie została sztucznie zawyżona przez wnioskodawcę, a wynika z obiektywnych przesłanek, odrzucenie skargi kasacyjnej nie znajduje uzasadnienia w art. art. 519¹ § 4 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.